

NA DVA TÝDNY V JINÉM SVĚTĚ...

Na konci října mi byl, díky Výzvě 56, umožněn odjezd v rámci projektu Zlepšujeme komunikaci (č. 2128/56/7.1.1/2015) do Anglie do univerzitního města Oxfordu. Po celých čtrnáct dní jsem čerpala nejen inspiraci a nápady v rámci metodologického kurzu pro učitele angličtiny, nýbrž i atmosféru starobylého města a jeho kouzelných uliček. Univerzita v Oxfordu patří k nejstarším na světě (založena byla již v 11. století) a od té doby poskytuje nejprestižnější a nejkvalitnější vzdělání, jaké vůbec mohou studenti získat. Však se sem také dostanou jen ti nejlepší z nejlepších a mezi slavné absolventy se řadí například David Cameron, Bill Clinton, herec Hugh Grant či spisovatelé J. R. R. Tolkien, Lewis Carroll či C. S. Lewis. Přítomnost posledních tří je všude v Oxfordu takřka hmatatelná, obchody jsou plné Alenek v říši divů, suvenýrů z Narnie či elfích uší a chlupatých hobitích nožiček z Pána prstenů. Samozřejmě nesmí chybět ani mikiny se znakem Bradavic z Harryho Pottera, jehož filmová verze se natáčela na mnoha místech tohoto překrásného města, zejména v prostorách univerzitních kolejí. Z tohoto pohádkového světa jsme byli každý den na několik hodin vytrhováni kurzem metodiky pro učitele, který se konal na Lake School of English in Oxford. Bylo to ovšem vždy velmi příjemné setkání s našimi lektorkami – Sian a Geraldine – i se všemi ostatními účastníky kurzu. Z celkem dvanácti nás tam bylo osm z České republiky, zbylí čtyři „studenti“ byli z Rumunska, Maďarska, Španělska a Bulharska. Abychom si procvičili angličtinu, od začátku jsme stanovili jasné pravidlo – ani slovo v češtině. To jsme dodržovali, i když mezi námi nebyl žádný cizinec. Tak se stalo, že jsem své české kamarádky slyšela poprvé mluvit česky až ke konci druhého týdne, a jelikož pocházejí z Moravy, byla jsem doslova šokována jejich nářečním přízvukem. Kurz nám kromě procvičení jazyka přinesl především nepřeberné množství nápadů, jak vést zajímavé hodiny angličtiny, aniž by člověk strávil neúnosné množství času přípravou lekcí (což není tak neobvyklé). Zároveň jsme obdrželi i spoustu materiálů, pracovních listů a tipů na hry a zábavné aktivity, které lze s malými obměnami využít k jakémukoli tématu, gramatice či slovní zásobě. Některé jsou dokonce vhodné

i pro jiné předměty a již jsem je využila při výuce literatury. Kurz tedy splnil přesně to, co by každý kurz splňovat měl – inspiroval mne, dal mi nové přátele, se kterými jsem stále v kontaktu, a motivoval mne k další práci. Kéž by byly peníze z EU vždy takto smysluplně využívány!

Mgr. Eliška Houzimová

PŘÁTELSKÉ UTKÁNÍ S BLATNOU...

Minulý rok jsme měli možnost utkat se s blatenským internátem ve volejbale. Přátelské utkání jsme vyhráli a nyní, když se rok s rokem opět sešel, sešly se naše internáty také. Tentokrát se hrál florbal a musím uznat, že zápas se vskutku povedl.

Celkově se hrály tři hry, skoro u každé by se dalo napětí přimkrájet a o emoce také noulze nebylo.

První hra byla poklidnější a vyrovnaná. Oba týmy si krásně nahrávaly, vše vypadalo uhlazeně a čistě. Březnice vyhrála se skóre 5:4.

Druhá hra se začala nést v trochu napjatějším duchu, březnický tým si ale díky výhře připadal natolik povýšený, až se stalo neštěstí. Blatná začala pomalu přeměňovat skóre druhé hry ve svůj prospěch, a tak se stalo, že z jasné výhry 3:0 vykouzila Blatná krásnou remízu. U té to však nezůstalo. Góly padaly dále, březnický tým se tím dostal pod velký tlak a fanoušci se měli na co dívat. Zvláště u konce, kdy byla možnost vidět i menší výměnu názorů v podobě strkanice. Druhá hra skončila výhrou Blatné 7:3.

A hurá do finále. Na hry bylo vyrovnaná, oba týmy byly plné adrenalinu, hrozilo, že se přátelská hra zvrhne v bitevní vřavu a málem se povedlo. Blatná vsadila první gól. Poté dlouhou chvíli nikdo gól nedal. Na hráčích již byla vidět únava, stejně se ale nevzdávali. Březnický tým se postupně začal dostávat do vedení, až se situace vyostřila na sprostá slova a sem tam pár strkanic. Překvapivě třetí hra skončila remízou a přišel čas na střelení na bránu. Situace byla napjatá, ale štěstí stálo

na naší straně. Lukáš Dovjak se trefil a pomohl nám k vítěznému gólu. Březnice nakonec vyhrála s krásným skóre 3:1.

Ale takto by to nešlo nechat, florbal je sport a sport je to přátelský. Tudíž se hráči navzájem omluvili za nehezké chování a všichni mohli poté odcházet s úsměvem na tváři.

Děkujeme vychovatelům a hráčům Březnice i Blatné za krásné zpříjemnění večera. Moc se těšíme, až se všichni znovu sejdou na další „přátelák“.

Dominik Kuzník 4.AV